JUDECĂTORIA BĂLȚI

H O T Ă R Â R E

În numele Legii

mun.BĂLŢI
24 iulie 2026

Dosar nr.3-56/2026

PIGD 2-26065383-09-3-25052026

Instanța compusă din:
Preşedintele ședinței, judecătorul - Eduard PUIU
grefier – Alina MOVILA

în sediul instanței, în ședință publică a judecat cauza, în procedura contenciosului administrativ, intentată la cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Vasile Josan în interesele SRL ”Pro Busines Group” către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal privind anularea procesului verbal și deciziei nr.25/2026 din 27.02.2026 asupra cazului de contravenție vamală și întoarcerea executării,

A C O N S T A T A T :

ASPECTE DE PROCEDURĂ

1. La 25 mai 2026 Vasile Josan în interesele SRL ”Pro Busines Group” a înaintat acțiune în ordinea contenciosului administrativ către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal privind anularea procesului verbal și deciziei nr.25/2026 din 27.02.2026 asupra cazului de contravenție vamală și întoarcerea executării.
2. Solicită reclamantul, anularea procesului verbal și deciziei nr.25/2026 din 27.02.2026 asupra cazului de contravenție vamală și întoarcerea executării.
3. Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul central din 29 mai 2026 judecătorul Puiu Eduard a dispus: *Se stabileşte termen avocatului Vasile Josan în interesele reclamantului SRL ”Pro Busines Group”, pentru înlăturarea neajunsurilor din cererea de chemare în judecată până la data de 08 iunie 2026 inclusiv, şi anume: prezentarea dovezii achitării taxei de timbru în mărime de 200 lei. Se recomandă achitarea taxei prin intermediul Serviciului guvernamental de plăţi electronice (MPay).*
4. Prin încheierea Judecătoriei Bălți, sediul central din 09 iunie 2026 judecătorul Puiu Eduard a dispus: *Şedința de pregătire pentru dezbaterile judiciare, se fixează pentru 06.07.2026, ora 12:00, în sediul Judecătoriei Bălți: mun.Bălți, str.Hotinului 43, et.III, sala de ședințe nr.4.*
5. La 26 iunie 2026, reprezentantul Serviciul Vamal, Biroul Vamal Nord a depus în instanța de judecată referința asupra cererii de chemare în judecată și copia dosarului administrativ. Prin referință, s-a solicitat respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată.
6. Potrivit prevederilor art.207 alin.(1)-(2) Cod administrativ, *Instanţa verifică din oficiu dacă sînt întrunite condiţiile pentru admisibilitatea unei acţiuni în contenciosul administrativ. Dacă este inadmisibilă, acţiunea în contencios administrativ se declară ca atare prin încheiere judecătorească susceptibilă de recurs. (2) Acţiunea în contencios administrativ se declară inadmisibilă în special când: a) există o hotărîre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept; b) există o încheiere judecătorească prin care s-a dispus încetarea procesului în legătură cu faptul că reclamantul a renunţat la acţiune sau şi-a retras acţiunea într-un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept sau că între parţi s-a încheiat o tranzacţie de împăcare; c) la aceeaşi sau*

la altă instanţă de judecată se examinează o acţiune între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept; d) acţiunea a fost depusă după expirarea termenului prevăzut la art.209; e) reclamantul nu poate revendica încălcarea, prin activitatea administrativă, a unui drept în sensul art.17; f) nu sînt întrunite condiţiile prevăzute la art.208; g) acţiunea a fost depusă de o persoană fără împuterniciri în acest sens; h) cererea de chemare în judecată nu corespunde cerinţelor prevăzute la art.211 alin.(1) şi (2) şi art.212 alin.(1) şi reclamantul nu a înlăturat neajunsurile în termenul stabilit de instanţa de judecată.

7. Verificând aspectele legate de admisibilitatea/inadmisibilitatea acțiunii în ordinea contenciosului administrativ, la etapa procesuală corespunzătoare, instanța de judecată, a stabilit faptul că, prezența acțiune constituie obiect de examinare în ordinea contenciosului administrativ, la fel verificând portalul național al instanțelor de judecată a constatat că, la caz nu există o hotărâre judecătorească definitivă cu privire la un litigiu între aceleaşi părţi, cu acelaşi obiect şi pe aceleaşi temeiuri de drept. Instanța de judecată a constatat că, reclamantul a respectat procedura prealabilă stabilită de lege, în cazul acțiunii în contestare – exprimând dezacordul asupra procesului-verbal cu privire la contravenție și a deciziei asupra cazului de contravenție vamală și întoarcerea executării. Cererea prealabilă în raport cu procesul verbal și decizia nr.25/2026 din 27.02.2026 asupra cazului de contravenție vamală a fost respinsă pe aspecte de fond, iar nu de termen, astfel, pârâtul nu a invocat încălcarea de către reclamant a termenului de depunere a cererii prealabile. Termenul de înaintare a acțiunii în contencios administrativ a fost respectat, or, răspunsul la cererea prealabilă datează din 24.04.2026 (data semnăturii electronice), iar acțiunea a fost înaintată la data de 21.05.2026, potrivit plicului poștal anexat la materialele dosarului. Din analiza circumstanțelor de fapt și a temeiurilor de drept indicate în acțiune, instanța a constatat că reclamantul invocă un interes la înaintarea acțiunii.

ARGUMENTELE PĂRȚILOR

a)Argumentele reclamantului

8. Prin acțiunea înaintată reclamantul menționează că, potrivit procesului-verbal nr.25/2026 din 27.02.2026, emis de către Biroul Vamal Nord, s-a constatat că, Pro Business Group S.R.L. a săvârșit contravenția vamală prevăzută de art.381

din Codul Vamal, pe motiv că: la 29.09.2025, la postul vamal Ocnițal (PVFL, feroviar, 10900), au fost depuse declarațiile vamale cu nr.MD10900 R1325; R1330; R1332; R1327; R1328 din 29.09.2025, de către specialistul în domeniul vămuirii Diacenco Victoria, broker vamal SRL „InvestcapitalBrok", în numele operatorului economic SRL„Probusiness Group". În timpul procesării declarațiilor vamale MD10900 R1325; R1330; R1332; R1327; R1328 din 29.09.2025 și a documentelor de însoțire s-a constatat că 38 vagoane cu marfa ciment pentru construcții au intrat în stația Ocnița în două garnituri de tren la data de 27.09.2025 ora 04:34 și ora 06:24, fără a fi depuse declarațiile vamale, fapt confirmat în înscrierile din Borderoul de transport nr.224/3002 și 226/3004 din 27.09.2025. Astfel, s-a constatat că de către operatorul economic SRL„Pro Business Group" a fost comisă contravenția vamală cu răspundere materială, prevăzută de art.381 Cod Vamal al RM. Ca urmare a constatării săvârșirii contravenției date, a fost emisă Decizia Biroului Vamal Nord, nr.25/2026 din 27.02.2026, conform căreia, întreprinderii SRL„Pro Business Group", i-a fost aplicată amenda prevăzută de art.381 Cod Vamal, în mărime de 8 000,00 MDL.

9. Indică că, la emiterea Procesului-verbal și a Deciziei de sancționare, nu s-a luat în considerare faptul că, marfa care a fost supusă importului, a fost transportată cu transportul feroviar al CFM, iar Pro SRL„Pro Business Group" nu dispune de mijloace de informare în timp real, pentru a cunoaște care este data și ora efectivă, când vagoanele trec frontiera vamală, or, o astfel de informație nu se oferă la solicitare nici de către CFM și nici de către colaboratorii Serviciul Vamal. În fapt, vagoanele cu marfa-ciment pentru construcții au fost prezentate în stația Ocnița la 27.09.2025 (sâmbătă), iar declarația vamala a fost depusă în următoarea zi lucrătoare – 29.09.2025 (luni).
10. Susține că, art.145 Codul Vamal nu stabilește un termen expres de declarare a mărfurilor (ex.1,2,3 zile) ci instituie o noțiune subiectivă și incertă (imediat). Deci sancțiunea aplicată reclamantului este întemeiată pe o „lege" imprevizibilă, care nu permite destinatarului să decidă asupra propriei conduite și să aprecieze efectele acesteia. Decizia de sancționare poartă un caracter arbitrar ori temeiul nu există în natură.
11. Invocă că, chiar și dacă ar admite că, termenul instituit de art.145 Codul Vamal expiră în ziua sosirii mărfurilor, în prezenta speță acest termen a expirat la 29.09.2025 (următoare zi lucrătoare). În acțiunile Pro Business Group S.R.L. lipsește fapta ilicită și vinovăția, ca element al componentei contravenționale,

pentru a putea constata săvârșirea contravenției vamale, iar prin depunerea declarației vamale la 29.09.2025, SRL„Pro Business Group” s-a încadrat în termenul prevăzut de lege, astfel încât lipsesc temeiuri pentru a constata săvârșirea faptei contravenționale. Amenda inclusă în Codul Vamal al RM are un rol de sancțiune, cu rol punitiv și intimidator, menită să exercite presiune asupra contribuabilului, pentru ca acesta să verse corespunzător sumele la bugetul de stat.

12. Menționează că, deciziile contestate nu conțin motivarea în drept cu privire la temeiul legal pentru emiterea actului administrativ, inclusiv formele procedurale obligatorii pe care se bazează actul pentru a putea ajunge la concluzia expusă, la fel actele contestate nu conțin argumentele și premisele factologice aferente emiterii acesteia.
13. Reprezentantul reclamantului a susținut că, deciziile de sancționare emise de Biroul Vamal Nord sunt ilegale și neîntemeiate, întrucât nu sunt întrunite elementele constitutive ale contravenției vamale, iar autoritatea publică a interpretat și aplicat eronat prevederile art.145 din Codul vamal. A mai invocat că, norma menționată, care instituie obligația declarării imediate a mărfurilor, nu stabilește un termen concret și previzibil pentru executarea acestei obligații. În opinia sa, noțiunea de „imediat” este lipsită de claritate, contrar principiului previzibilității legii, consacrat inclusiv în jurisprudența Curții Constituționale și a Curții Europene a Drepturilor Omului. Totodată, autoritatea vamală nu a indicat momentul începerii și expirării termenului pretins încălcat, ceea ce conferă deciziilor contestate un caracter arbitrar.
14. Susține că, inclusiv în ipoteza în care termenul prevăzut de art. 145 din Codul vamal ar fi expirat în ziua sosirii mărfurilor, acesta urma să fie prelungit până în următoarea zi lucrătoare, potrivit art.52 alin.(4) din Codul vamal. Astfel, prin depunerea declarației vamale la 29.09.2025, societatea și-ar fi îndeplinit obligația legală în termen, neexistând temei pentru atragerea sa la răspundere contravențională. De asemenea, a invocat că, amenzile vamale aplicate au caracter punitiv și preventiv, fiind asimilabile unor sancțiuni de natură penală în sensul autonom al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului. Prin urmare, procedura de sancționare trebuia să respecte garanțiile procesului echitabil, inclusiv prezumția nevinovăției, dreptul la apărare și obligația autorității de a demonstra existența faptei contravenționale și vinovăția persoanei sancționate.

15. Un alt motiv de ilegalitate invocat îl constituie lipsa motivării corespunzătoare a deciziilor contestate. Reprezentantul reclamantului a susținut că, acestea nu conțin argumentele de fapt și de drept care au determinat aplicarea sancțiunilor și nici descrierea procedurii administrative desfășurate, inclusiv a probelor administrate și a audierii persoanei vizate. În acest sens, a invocat încălcarea art.31, 94, 118 și 120 din Codul administrativ, precum și a jurisprudenței naționale și europene privind obligația motivării actelor administrative individuale defavorabile.
16. Suplimentar, relevă că, autoritatea vamală și-a exercitat dreptul discreționar în mod arbitrar și disproporționat, fără examinarea tuturor circumstanțelor relevante și fără respectarea scopului urmărit de lege, contrar art.16, 21, 29, 92 și 137 din Codul administrativ.
17. În concluzie, a susținut că, lipsesc fapta contravențională și vinovăția, iar deciziile contestate sunt afectate de vicii de legalitate care justifică anularea acestora, invocând inclusiv prevederile art.413 din Codul vamal referitoare la încetarea procesului contravențional în lipsa elementelor constitutive ale contravenției vamale.
18. Solicită, anularea procesului verbal și deciziei nr.25/2026 din 27.02.2026 asupra cazului de contravenție vamală și întoarcerea executării.

b)Argumentele pârâtului

19. Prin referința la cererea de chemare în judecată, reprezentantul autorității publice pârâte menționează că, la 29.09.2025, la postul vamal Ocnița (PVFI, feroviar) cod-1090, au fost depuse declarațiile vamale cu nr. MD109000 R1325; R1330; R1332; R1327; R1328 din 29.09.2025, de către specialistul în domeniul vămuirii Diacenco Victoria, broker vamal SRL„Invest Capital Brok”, în numele operatorului economic SRL „Pro Business Group”. În timpul procesării declarațiilor vamale nr.MD109000 R1325; R1330; R1332; R1327; R1328 și a documentelor de însoțire, s-a stabilit că 38 vagoane cu marfa ciment pentru construcții au intrat în stația Ocnița în două garnituri de tren la data de 27.09.2025 ora 04:34 și la ora 06:24, fără a fi depuse declarațiile vamale, fapt confirmat în înscrierile din Borderoul de transport nr.224/3002 și 226/3004 din 27.09.2025. La momentul prezentării mărfurilor în vamă la postul vamal Ocnița 1 (PVFI, feroviar) declarațiile vamale de plasare a mărfurilor în regim vamal, deja urmau a fi depuse.

20. Astfel, SRL „Pro business Group”, prin nedepunerea imediată a declarație vamale la introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal a comis contravenția cu răspundere materială prevăzută de art.381 Cod vamal: Nedepunerea declarației sumare de intrare sau de ieșire ori a notificării de reexport în termenele stabilite, nedeclararea mărfurilor în termenele stabilite, care se sancționează cu amendă în mărime de la 4000 la 25000 de lei. În acest sens, prin decizia asupra cazului de contravenție vamală al biroului vamal NORD, conform art. 381 Cod vamal SRL,Pro Business Group” a fost sancționat cu amendă în mărime de 8000 lei.
21. Indică că procesul verbal contravențional nr.25/2026 din 27.02.2026 și decizia aplicată, au fost motivate atât de fapt cât și în drept și anume: în textul fabulei se regăsește descrierea succintă a procedurii administrative (textul fabulei de fapt) și respectiv motivarea de drept - prevederile art.381 Cod vamal. Prin urmare, alegațiile reclamantului sunt pur declarative.
22. Cu referire la faptul că marfa este transportată pe cale feroviară al CFM și că aceasta a sosit la stația Ocnița la 27.09.2025, zi de sâmbătă, iar DV au fost depuse în următoarea zi lucrătoare 29.09.2025 zi de luni, comunică că, Biroul vamal NORD al Serviciului Vamal apreciază aceste argumente ca fiind neîntemeiate și lipsite de relevanță juridică pentru exonerarea de răspundere contravențională.
23. Pârâtul, a apreciat ca neîntemeiat argumentul reclamantului potrivit căruia sosirea mărfurilor la stația feroviară Ocnița la 27 septembrie 2025, într-o zi de sâmbătă, justifica depunerea declarațiilor vamale în prima zi lucrătoare următoare, la 29 septembrie 2025. În susținerea poziției sale, pârâtul a invocat prevederile art. 145 alin. (1) și (5) din Codul vamal, potrivit cărora obligația de declarare imediată a mărfurilor are caracter imperativ, legiuitorul neinstituind derogări în funcție de ziua săptămânii sau de programul de lucru al autorității vamale.
24. Totodată, pârâtul a relevat că activitatea organelor vamale din cadrul punctelor de trecere a frontierei și al posturilor vamale feroviare este organizată astfel încât să asigure controlul permanent al fluxului de mărfuri și al mijloacelor de transport, inclusiv în zilele de repaus săptămânal. În acest context, operatorilor economici care desfășoară activități de import le revine obligația de a-și organiza activitatea în conformitate cu exigențele legislației vamale, astfel încât să asigure declararea mărfurilor imediat după sosirea acestora. Prin urmare, în opinia pârâtului, transportarea mărfurilor pe cale feroviară și sosirea acestora

într-o zi de repaus săptămânal nu constituie nici o cauză obiectivă de imposibilitate a executării obligației legale și nici un caz de forță majoră care să justifice exonerarea reclamantului de răspundere contravențională.

25. Pârâtul a mai susținut că depunerea declarațiilor vamale la 29 septembrie 2025 reprezintă o executare tardivă a obligației legale, care nu înlătură existența faptei contravenționale prevăzute de art.381 din Codul vamal, iar acceptarea interpretării propuse de reclamant ar conduce la extinderea nepermisă a excepțiilor de la normele imperative ale legislației vamale și ar afecta eficiența controlului vamal.
26. Mai indică că, amenda de 8 000 lei respectă principiul proporționalității, fiind stabilită în raport cu gravitatea faptei și circumstanțele cauzei. Autoritatea vamală a acționat în limitele competențelor legale, fără exces de putere sau exercitarea abuzivă a dreptului discreționar. Argumentele reclamantului sunt neîntemeiate și nu justifică anularea actului administrativ contestat.
27. Solicită respingerea cererii de chemare în judecată ca fiind neîntemeiată.

c)În cadrul ședinței de judecată de dezbateri judiciare

28. Reprezentantul reclamantului avocatul Vasile Josan în interesele SRL ”Pro Busines Group”, a solicitat admiterea integrală a acțiunii cu motivele de fapt și drept invocate în acțiune. Suplimentar susține că, nu cunoaște cine a recepționat actele și nici cui îi sunt păstrate documentele care au însoțit marfa, considerând însă că, acestea ar trebui să se regăsească în dosarul administrativ, între reclamant și transportator a fost încheiat un contract de prestări servicii. Reclamantul a susținut că, nu cunoaște momentul exact al traversării frontierei de către tren și că, din informațiile de care dispune, nici Organul Vamal nu a prezentat vreo probă în acest sens. Acesta a menționat că, în cazul în care Organul Vamal consideră că informațiile respective pot fi obținute de la calea ferată, urma ca autoritatea să solicite datele necesare sau să atragă în proces instituția respectivă. Totodată, reclamantul a arătat că, în eventualitatea formulării unei acțiuni în regres, s-ar ajunge la un litigiu îndelungat cu instituția căii ferate, care este, la rândul său, o autoritate de stat și se confruntă cu propriile dificultăți. O amendă aplicată de stat ar ajunge să fie suportată tot de o altă instituție a statului, exprimându-și dezacordul față de această abordare. Organul vamal nu a stabilit momentul în care SRL„Probusiness Group” a luat cunoștință despre sosirea mărfii și nici nu a demonstrat că a întreprins măsuri

concrete de investigare a acestor împrejurări, inclusiv prin adresarea unor demersuri către calea ferată sau alte instituții competente. Aceste aspecte au fost puse în discuție abia în cadrul ședinței de judecată, ceea ce, în opinia sa, demonstrează că nu au fost investigate în cadrul procedurii administrative, deși erau esențiale pentru soluționarea cauzei. Unica probă pe care organul vamal și-a întemeiat acuzația, și anume ștampila aplicată pe borderoul garniturii de tren, nu demonstrează momentul în care societatea a luat cunoștință despre sosirea mărfii și nici existența faptei imputate, motiv pentru care a apreciat că autoritatea vamală nu și-a îndeplinit obligația de investigare completă și obiectivă a cauzei.

29. Reprezentantul pârâtului- Ivaschiv Ina a solicitat respingerea acțiunii cu motivele de fapt și drept invocate în referință. Suplimentar susține că, borderoul garniturii de tren conține ștampilele aplicate, precum și semnătura, data și ora recepționării. Momentul în care operatorul economic SRL ,,Probusiness Group" a luat cunoștință despre sosirea mărfii reprezintă o împrejurare ce ține de apărarea operatorului economic, căruia îi revine sarcina de a demonstra nevinovăția sau vinovăția în cadrul procesului contravențional. Din momentul aplicării ștampilei pe borderoul garniturii de tren, se consideră că marfa a sosit pe teritoriul Republicii Moldova. Reclamantul era reprezentat de un broker vamal specializat, responsabil de depunerea declarațiilor vamale, și avea încheiat un contract de transport cu Întreprinderea „Calea Ferată din Moldova", astfel încât nu putea să nu cunoască momentul sosirii mărfurilor. Reclamantul nu a prezentat probe care să justifice nedepunerea declarațiilor vamale în termen, singura explicație fiind programul de activitate al brokerului vamal în zilele de weekend, împrejurare care nu poate justifica nerespectarea obligațiilor vamale.

ÎN FAPT

30. La data de 29.09.2025, de către specialistul în domeniul vămuirii Diacenco Victoria, al brokerului vamal SRL„InvestcapitalBrok", au fost depuse declarațiile vamale cu numerele MD10900 R1325; R1330; R1332; R1327; R1328 din 29.09.2025.
31. Potrivit borderoului de transport nr.224/3002 și 226/3004 din 27.09.2025, la data de 27 septembrie 2025, ora 04:34 și 06:24, în stația feroviară Ocnița au sosit 38 vagoane cu marfă ciment pentru construcții.

32. În rezultatul controlului documentar efectuat asupra facturilor comerciale (invoice-urilor) de livrare s-a constatat că, mărfurile (ciment) aparțin operatorului economic SRL„Probusiness Group”.
33. La data de 29.09.2025, de agentul constatator Iurco Igor, a fost întocmit raportul privind înregistrarea contravenției privind încălcarea termenului de depunere a declarației vamale nr.MD10900 R1325; R1330; R1332; R1327; R1328 din 29.09.2025 potrivit art.145 alin.(5) Codul vamal, solicitând a fi examinată fapta sub aspectul încălcării legislației vamale în conformitate cu prevederile art.381 Codul vamal. Totodată s-a indicat că 38 de vagoane cu ciment pentru construcții au intrat în stația Ocnița la data de 27.09.2025 ora 04:34 și ora 06:24.
34. Prin citațiile din 17.10.2025; 24.11.2025 și 10.12.2025, s-a comunicat reclamantului SRL „Probusiness Group” despre faptul că este citat pentru examinarea cauzei contravenționale pe marginea sesizării nr.1869/2025 din 29.09.2025, aferent încălcării reglementărilor privind prezentarea mărfurilor în vamă.
35. La 27.02.2026, ora 09:30, a fost întocmit procesul-verbal cu privire la contravenție nr.25/2026, de către agentul constatator Ciupercă Nicoleta, inspector principal SPC a Biroului Vamal NORD, în privința persoanei juridice SRL „Probusiness Group” (reprezentată de conducătorul Glijin Vadim), privind săvârșirea faptei potrivit căreia s-a stabilit că: la data de 29.09.2025, la postul vamal Ocnița 1 (PVFI, feroviar) (1090), a fost depusă declarația vamală nr.MD10900 R1325; R1330; R1332; R1327; R1328 din 29.09.2025, de către specialistul în domeniul vămuirii Diacenco Victoria, broker vamal SRL „InvestcapitalBrok”, în numele operatorului economic SRL „Probusiness Group”. În timpul procesării declarațiilor vamale nr.MD109000 R1325; R1330; R1332; R1327; R1328 și a documentelor de însoțire, s-a stabilit că 38 vagoane cu marfă ciment pentru construcții au intrat în stația Ocnița în două garnituri de tren la data de 27.09.2025 ora 04:34 și la ora 06:24, fără a fi depuse declarațiile vamale, fapt confirmat în înscrierile din Borderoul de transport nr.224/3002 și 226/3004 din 27.09.2025. Astfel, s-a constatat că, de către operatorul economic SRL„Pro Business Group” a fost comisă contravenția vamală cu răspundere materială, prevăzută de art.381 Cod Vamal al RM.
36. Ca urmare, a fost emisă Decizia asupra cazului de contravenție vamală nr.25/2026 din data de 27.02.2026 de către Igor COJOCARU, Șef adjunct al

Biroului Vamal NORD, în privința persoanei juridice SRL „Probusiness Group” (reprezentată de Glijin Vadim). Prin această decizie, urmare a circumstanțelor stabilite în cadrul examinării cauzei, s-a decis: al recunoaște vinovat privind săvârșirea contravenției imputate pe SRL „Probusiness Group”, aplicându-i sancțiunea conform art.381 Cod Vamal al RM, sub formă de amendă ce constituie 8000 lei.

37. Nefiind de acord cu procesul-verbal și Decizia asupra cazului de contravenție vamală nr.25/2026 din data de 27.02.2026, reclamantul SRL”Pro Business Group” a depus cerere prealabilă la data de 30.03.2026, la care prin răspunsul autorității pârâte nr.28/11-4919 din 24.04.2026 i s-a comunicat reclamantului despre legalitatea acțiunilor Biroului Vamal Nord.
38. Ulterior, avocatul Vasile Josan în interesele SRL ”Pro Busines Group” s-a adresat în instanța de judecată privind anularea actelor administrative.

LEGISLAȚIA ȘI STANDARDELE RELEVANTE

a) Considerente și principii procesuale generale

39. Conform prevederilor art.218 Codul administrativ, *Examinarea şi soluţionarea în fond a acţiunii în contencios administrativ are loc conform prevederilor Codului de procedură civilă, cu următoarele excepţii: a) examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în şedinţă publică, iar în cazuri de excepţie stabilite de lege – în şedinţă închisă. Participanţii la proces se citează; în citaţie se comunică locul, data şi ora şedinţei. Dacă participanţii la proces convin de comun acord, examinarea şi soluţionarea acţiunii în contencios administrativ are loc în procedură scrisă; b) instanţa de judecată acceptă probele prezentate după termenul stabilit în faza de pregătire pentru examinarea în fond a acţiunii în contencios administrativ, numai dacă participanţii la proces justifică şi probează imposibilitatea prezentării probelor în termenul stabilit de instanţă; c) participanţii la proces care s-au prezentat cel puţin o dată în şedinţa de judecată pe parcursul examinării acţiunii în contencios administrativ sau au efectuat acte de procedură în contextul examinării acţiunii în contencios administrativ nu pot invoca lipsa citaţiei pentru efectuarea actelor de procedură la o dată ulterioară; d) neprezentarea la şedinţa de judecată, fără motive temeinic justificate, a participanţilor şi/sau*

a reprezentanţilor lor nu împiedică soluţionarea acţiunii în contenciosul administrativ.

40. Conform prevederilor art.130 alin.(1) Codul de procedură civilă, *Instanţa judecătorească apreciază probele după intima ei convingere, bazată pe cercetarea multiaspectuală, completă, nepărtinitoare şi nemijlocită a tuturor probelor din dosar în ansamblul şi interconexiunea lor, călăuzindu-se de lege; alin.(2) Nici un fel de probe nu au pentru instanţa judecătorească o forţă probantă prestabilită fără aprecierea lor; alin.(3) Fiecare probă se apreciază de instanţă privitor la pertinenţa, admisibilitatea, veridicitatea ei, iar toate probele în ansamblu, privitor la legătura lor reciprocă şi suficienţa pentru soluţionarea cauzei*.
41. Potrivit art.189 alin.(1) Codul administrativ, *Orice persoană care revendică încălcarea unui drept al său prin activitatea administrativă a unei autorităţi publice poate înainta o acţiune în contencios administrativ*.
42. Prin prisma Codului administrativ, instanța de judecată, nu verifică numai legalitatea unui act administrativ, ci realizează verificarea exercitării de către autoritatea publică a întregii activități administrative aferente emiterii unui act administrativ, operațiuni administrative, realizarea dreptului discreționar.
43. Suplimentar, la capitolul verificării legalității exercitării de către autoritatea publică a dreptului discreționar, urmează a fi verificat faptul respectării prevederilor art.137 Cod administrativ, care consacră nemijlocit dreptul discreționar al autorității publice și modul de operare a acestuia (1) *În exercitarea dreptului discreţionar atribuit, autorităţile publice trebuie să acţioneze cu bună-credinţă în limitele legal stabilite şi cu respectarea scopului pentru care le-a fost atribuit dreptul. (2) Dacă autoritatea publică poate decide discreţionar şi doar una din mai multe consecinţe juridice este legală, atunci dreptul discreţionar al autorităţii publice se reduce la alegerea consecinţei juridice/soluţiei legale*.
44. Potrivit prevederilor art.206 alin.(1) lit.a) Cod administrativ, *Anularea în tot sau în parte a unui act administrativ individual (acţiune în contestare)*.

b)Aplicarea în timp a legislației

45. Instanța de judecată constată că, potrivit art.1 alin.(4) din Codul vamal nr.95 din 24.08.2021, activitatea vamală se desfășoară în conformitate cu legislația în

vigoare la data la care Serviciul Vamal a acceptat declarația vamală și alte documente, cu excepția cazurilor prevăzute de legislație.

46. În speță, instanța reține că declarațiile vamale nr.MD10900 R1325; R1330; R1332; R1327; R1328 din 29.09.2025 au fost depuse la data de 29.09.2026, de către specialistul în domeniul vămuirii Diacenco Victoria, în numele operatorului economic SRL ”Pro Busines Group”.
47. Prin urmare, raporturile juridice vamale care formează obiectul prezentei cauze urmează a fi examinate prin prisma dispozițiilor Codului vamal nr.95/2021 și ale actelor normative subsecvente în vigoare la data efectuării operațiunilor vamale relevante.
48. Instanța reține, de asemenea, că autoritatea vamală a încadrat fapta imputată reclamantului în temeiul art.145 alin. (5) coroborat cu art.381 din Codul vamal nr.95/2021. Astfel, la examinarea legalității procesului-verbal cu privire la contravenție nr.25/2026 și a Deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr.25/2026, sunt incidente dispozițiile Codului vamal nr.95/2021, aplicabile raportului juridic vamal dedus judecății.

c)Legislația aplicabilă

49. Conform art.5 Codul Vamal nr.95 din 24.08.2021, pct.56*, Prezentare a mărfurilor în vamă – înştiinţarea Serviciului Vamal asupra sosirii mărfurilor la postul vamal sau în orice alt loc desemnat sau aprobat de Serviciul Vamal şi punerea mărfurilor la dispoziţia acestuia pentru a efectua controale vamale.*
50. Potrivit art.145 Codul Vamal nr.95 din 24.08.2021, alin.(1) *Mărfurile introduse pe teritoriul vamal, imediat după sosirea lor la postul vamal desemnat sau în orice alt loc desemnat sau aprobat de Serviciul Vamal, sunt prezentate de către una dintre următoarele persoane: a) persoana care a introdus mărfurile pe teritoriul vamal; b) persoana în numele şi pe seama căreia acţionează persoana care a introdus mărfurile pe teritoriul vamal; c) persoana care şi-a asumat responsabilitatea pentru transportul mărfurilor după introducerea acestora pe teritoriul vamal;* alin.(5) În *cazul în care pentru mărfurile străine prezentate în vamă nu s-a depus o declaraţie sumară de intrare, una dintre persoanele menţionate la art.140 alin.(2) depune imediat o declaraţie vamală sau o declaraţie de depozitare temporară.*
51. Potrivit art.381 Codul Vamal nr.95 din 24.08.2021, alin.(1) *Nedepunerea declaraţiei sumare de intrare sau de ieşire ori a notificării de reexport în*

termenele stabilite, nedeclararea mărfurilor în termenele stabilite se sancţionează cu amendă în mărime de la 4000 la 25000 de lei.

52. Conform art.376 alin.(3) Codul Vamal nr.95 din 24.08.2021, *Contravenţia vamală atrage răspundere contravenţională sau materială în conformitate cu prevederile Codului contravenţional şi cu cele ale prezentului cod, care impun aplicarea unei sancţiuni contravenţionale prevăzute de Codul contravenţional şi/sau a unei sancţiuni materiale stabilite de prezentul cod. În cazul comiterii unor contravenţii vamale se poate aplica şi sancţiunea sub formă de retragere a autorizaţiei acordate de Serviciul Vamal.*
53. În conformitate cu prevederile art.379 Codul Vamal nr.95 din 24.08.2021, *Contravenţii vamale cu răspundere contravenţională şi cu răspundere materială, (1) Tipurile de încălcări ale reglementărilor vamale care atrag răspunderea contravenţională sunt prevăzute de Codul contravenţional. (2) Sunt considerate drept încălcări ale reglementărilor vamale care atrag răspunderea materială, în lipsa elementelor constitutive ale infracţiunii de contrabandă sau ale altor infracţiuni, contravenţiile vamale prevăzute în capitolul II al prezentului titlu.*
54. Potrivit art.402 Codul Vamal nr.95 din 24.08.2021, alin.(1) *Procesul contravenţional se realizează în conformitate cu prezentul cod în cazul în care contravenţia vamală este săvârşită de un operator economic, şi în conformitate cu prevederile Codului contravenţional în cazul în care contravenţia a fost săvârşită de o persoană fizică sau o persoană cu funcţie de răspundere*.
55. Potrivit art.411 Codul Vamal nr.95 din 24.08.2021, *La examinarea cazului de contravenţie vamală, agentul constatator este obligat să constate dacă: a) a fost sau nu a fost comisă o contravenţie vamală; b) persoana trasă la răspundere este sau nu este vinovată de comiterea unei contravenţii vamale; c) există sau nu există circumstanţe atenuante sau agravante; d) există sau nu există alte circumstanţe importante pentru soluţionarea cazului*.
56. Potrivit art.412 Codul Vamal nr.95 din 24.08.2021, alin.(1) *După examinarea cazului de contravenţie vamală se emite una dintre următoarele decizii: a) aplicarea de sancţiune materială.*
57. Potrivit Hotărârii Guvernului nr.92 din 28.02.2023 cu privire la punerea în aplicare a Codului vamal nr.95/2021, pct.639[1], *Declaraţia vamală se depune la Serviciul Vamal fiind însoţită de următoarele documente justificative, care*

confirmă datele indicate în declaraţie: a) factura; b) documentele de transport; c) actele permisive, necesare pentru acordarea liberului de vamă.

58. Potrivit Hotărârii Guvernului nr.92 din 28.02.2023 cu privire la punerea în aplicare a Codului vamal nr.95/2021, pct.640 *Etapele controlului vamal al mărfurilor sunt următoarele: 1) verificarea existenţei documentelor necesare vămuirii în funcţie de destinaţia vamală solicitată pentru mărfurile ce fac obiectul declarării; 2) controlul documentar; 3) verificarea efectuării plăţii sau a garantării obligaţiei vamale, după caz; 4) controlul fizic al mărfurilor,* pct.641 *Controlul vamal se efectuează în mod obligatoriu în conformitate cu metodologia de prelucrare a declaraţiilor vamale, stabilită prin ordinul directorului Serviciului Vamal, şi constă, cel puţin, în verificarea existenţei documentelor necesare vămuirii, în funcţie de regimul vamal solicitat pentru mărfurile ce fac obiectul declarării, precum şi a efectuării plăţii ori a garantării obligaţiei vamale, după caz.*

MOTIVAREA INSTANȚEI

59. Primordial, instanța de judecată constată că, potrivit materialelor cauzei, la data de 27 septembrie 2025, ora 04:34 și 06:24, în stația feroviară Ocnița au sosit 38 vagoane cu marfă ciment pentru construcții, fapt confirmat prin înscrisurile din borderoul de transport nr.224/3002 și 226/3004 din 27.09.2025.
60. Totodată, rezultă că, declarațiile vamale nr.MD10900 R1325; R1330; R1332; R1327; R1328 din 29.09.2025 au fost depuse abia la data de 29 septembrie 2025 de către specialistul în domeniul vămuirii Diacenco Victoria, din cadrul brokerului vamal SRL „Investcapital Brok”, în numele operatorului economic SRL „Probusiness Group”, căruia îi aparțineau mărfurile respective.
61. La caz, instanța de judecată constată existența unui interval de timp între momentul sosirii mărfurilor la stația feroviară Ocnița, la data de 27 septembrie 2025, și momentul depunerii declarațiilor vamale, la data de 29 septembrie 2025.
62. În aceste condiții, se impune stabilirea faptului dacă executarea obligațiilor vamale în ziua de luni, 29 septembrie 2025, poate fi considerată conformă cerinței noțiunii legale de - imediat după sosire, prevăzute de legislația vamală, în situația în care mărfurile au sosit într-o zi de sâmbătă.
63. Din interpretarea sistemică a prevederilor incidente la caz, instanța de judecată reține că legiuitorul a instituit obligații vamale care trebuie executate fără

întârziere, în strânsă legătură cu momentul sosirii mărfurilor la locul desemnat și cu formalitățile necesare plasării acestora sub supraveghere vamală. În acest sens, instanța apreciază că noțiunea „imediat” nu poate fi interpretată ca reprezentând un termen de o zi lucrătoare sau ca oferind persoanei responsabile posibilitatea de a amâna, la propria discreție, executarea obligațiilor vamale până în prima zi lucrătoare următoare. Dimpotrivă, utilizarea expresă a termenului „imediat” evidențiază intenția legiuitorului de a impune o conduită promptă, fără întârzieri nejustificate, în vederea asigurării unui control vamal efectiv asupra mărfurilor introduse pe teritoriul vamal.

64. Astfel, în sensul art.145 alin.(1) din Codul vamal, noțiunea „imediat” trebuie interpretată ca obligația de a prezenta mărfurile în vamă fără amânare nejustificată, din momentul sosirii acestora la postul vamal desemnat sau la locul aprobat, ținând cont de posibilitățile obiective și legale de executare a acestei obligații. În același timp, cerința de imediat prevăzută de art.145 alin.(5) din Codul vamal vizează depunerea declarației vamale sau a declarației de depozitare temporară, în ipoteza expres reglementată de această dispoziție, respectiv atunci când pentru mărfurile străine prezentate în vamă nu a fost depusă o declarație sumară de intrare.
65. Prin urmare, deși prezentarea mărfurilor în vamă și depunerea declarației vamale constituie operațiuni juridice distincte, această împrejurare nu exclude obligația persoanei responsabile de a respecta cerințele legale privind momentul executării fiecăreia dintre ele. În susținerea acestei interpretări, instanța consideră relevantă și evoluția reglementărilor vamale. Astfel, art.176 alin.(1) din Codul vamal nr.1149/2000 reglementa depunerea declarației vamale în ziua lucrătoare imediat următoare trecerii frontierei vamale. Instanța de judecată remarcă că, spre deosebire de reglementarea anterioară, actualul Cod vamal nr.95/2021 nu reproduce, în cuprinsul art.145, formula referitoare la ziua lucrătoare imediat următoare, ci utilizează expres noțiunea „imediat”, atât în privința prezentării mărfurilor în vamă, cât și, în condițiile alin.(5), în privința depunerii declarației vamale sau a declarației de depozitare temporară.
66. Instanța reține că, o normă din legislația anterioară, care prevedea expres posibilitatea efectuării unei formalități vamale în următoarea zi lucrătoare, nu poate fi transpusă automat asupra unei dispoziții legale ulterioare, al cărei conținut normativ este diferit. Astfel, nu se poate reține că simpla sosire a mărfurilor într-o zi nelucrătoare permite, în toate cazurile, prezentarea sau

declararea acestora în prima zi lucrătoare următoare. O asemenea interpretare ar însemna stabilirea unui termen care nu este prevăzut de art.145 din Cod vamal nr.95/2021.

67. Instanța reiterează că, prevederile art.145 alin.(1) din Codul vamal al Republicii Moldova nr. 95 din 24 august 2021 instituie obligația prezentării mărfurilor în vamă imediat după sosirea acestora la postul vamal desemnat sau în orice alt loc desemnat ori aprobat de Serviciul Vamal. Norma menționată a fost consfințită în Codul Vamal al RM prin transpunerea raționamentului reglementării cuprinse la art.139 alin.(1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, care consacră aceeași cerință privind prezentarea mărfurilor imediat după sosirea lor la locul desemnat.
68. Instanța observă că, legiuitorul nu a exprimat noțiunea „imediat" printr-un interval de timp determinat numeric, respectiv în minute sau ore, însă această împrejurare nu lipsește norma de caracterul său obligatoriu și nici nu permite persoanei responsabile să amâne discreționar îndeplinirea obligației vamale. Utilizarea noțiunii respective presupune îndeplinirea obligației fără amânări nejustificate, raportat la momentul sosirii efective a mărfurilor la locul desemnat și la condițiile concrete în care prezentarea putea fi realizată.
69. În consecință, aprecierea respectării acestei obligații nu poate fi întemeiată exclusiv pe constatarea unui interval cronologic între sosirea mărfurilor și prezentarea lor, fără examinarea naturii operațiunilor realizate în acel interval, a eventualelor impedimente obiective, a posibilității efective de îndeplinire a obligației și a conduitei persoanei responsabile. Prin urmare, la determinarea existenței unei încălcări a art.145 alin. (1) din Codul vamal, autoritatea vamală și, ulterior, instanța de judecată trebuie să stabilească momentul efectiv al sosirii mărfurilor la locul desemnat, momentul prezentării acestora, intervalul dintre cele două operațiuni și circumstanțele care au determinat eventuala întârziere (motivele întârzierii - dacă intervalul a fost determinat de circumstanțe obiective, documentate, sau de acțiuni ori omisiuni imputabile persoanei responsabile, verificarea diligenței importatorului.).
70. În acest context, existența unor impedimente obiective, independente de conduita persoanei responsabile, precum și măsurile întreprinse de aceasta pentru executarea cu diligență a obligației legale constituie elemente relevante pentru aprecierea situației de fapt și a consecințelor juridice ale întârzierii. În schimb, motivele care țin exclusiv de organizarea internă a activității

importatorului sau de amânarea discreționară a formalităților vamale nu pot fi considerate, prin ele însele, justificări suficiente ale nerespectării cerinței de prezentare imediată. Astfel, instanța conchide că noțiunea „imediat”, utilizată de legiuitor în art. 145 alin. (1) din Codul vamal, trebuie interpretată ca o obligație de acțiune promptă, fără întârzieri nejustificate, a cărei respectare urmează a fi apreciată prin raportare la circumstanțele obiective ale fiecărei cauze, fără stabilirea pe cale judiciară a unui termen numeric general care nu rezultă din norma legală.

71. În această ordine de idei, instanța de judecată denotă că noțiunea „imediat”, utilizată de legiuitor în cuprinsul art. 145 alin.(1) din Codul vamal, nu consacră un interval de timp determinat numeric, aplicabil în mod uniform tuturor situațiilor juridice, ci presupune o apreciere individualizată, în funcție de circumstanțele obiective ale fiecărei cauze deduse judecății. Astfel, împrejurarea că, într-un anumit litigiu, instanța de judecată a apreciat că un anumit interval de timp scurs până la îndeplinirea obligației legale nu corespunde exigenței de prezentare imediată a mărfurilor în vamă nu conduce, în mod automat, la concluzia că același interval de timp va constitui o încălcare a obligației respective și într-un alt litigiu. Or, caracterul justificat sau nejustificat al întârzierii nu poate fi determinat exclusiv prin raportare la durata acesteia, ci impune examinarea circumstanțelor obiective care au determinat întârzierea, a posibilității efective de îndeplinire a obligației într-un interval mai scurt, precum și a diligenței manifestate de persoana responsabilă. În consecință, același interval de timp poate fi apreciat ca fiind compatibil cu noțiunea „imediat” într-o anumită cauză și incompatibil cu aceasta într-o altă cauză, fără ca o asemenea diferență de apreciere să constituie, prin ea însăși, o aplicare neuniformă a legii, atât timp cât soluțiile respective sunt fundamentate pe circumstanțe de fapt relevante și obiectiv diferite, constatate în fiecare litigiu în parte.

72. Intervale de timp diferite pot primi aprecieri juridice diferite din perspectiva respectării cerinței de prezentare imediată a mărfurilor în vamă, în funcție de existența unor impedimente obiective, de natura și durata acestora, precum și de legătura lor cauzală cu întârzierea constatată. În același timp, instanța subliniază că interpretarea individualizată a noțiunii „imediat” nu echivalează cu recunoașterea unui drept al persoanei obligate de a amâna discreționar îndeplinirea obligației legale, întârzierile determinate exclusiv de motive

subiective sau de deficiențe de organizare imputabile acesteia neputând fi considerate, prin ele însele, justificări suficiente pentru nerespectarea exigenței de promptitudine instituite de legiuitor.

73. Instanța mai subliniază că, faptul sosirii mărfurilor într-o zi de sâmbătă sau duminică nu înlătură, prin el însuși, obligația de prezentare imediată a acestora și nici obligația de depunere a declarației vamale în condițiile prevăzute de lege. Sub acest aspect, urmează a fi analizate și dispozițiile art.51 și art.52 din Codul vamal, care reglementează zilele lucrătoare, zilele nelucrătoare și modul de calculare a termenelor. Instanța apreciază că, aceste norme nu pot fi interpretate în sensul modificării conținutului noțiunii „imediat", întrucât regulile privind calcularea și expirarea termenelor sunt aplicabile termenelor determinate, stabilite prin lege în ani, luni, săptămâni, zile sau ore. Or, în cazul art.145 alin.(1) și alin.(5) din Codul vamal, legiuitorul nu a instituit un termen general de o zi lucrătoare, ci a prevăzut executarea imediată a obligațiilor respective, în condițiile expres reglementate. În acest sens, regula potrivit căreia un termen care expiră într-o zi nelucrătoare se prelungește până în următoarea zi lucrătoare nu poate fi aplicată în mod mecanic obligațiilor pentru care legiuitorul a impus executarea imediată, fără a stabili un asemenea termen.
74. Cu toate acestea, instanța de judecată consideră că noțiunea „imediat" nu trebuie interpretată în mod absolut sau formalist, fără a lua în considerare circumstanțele obiective în care obligația vamală urma să fie executată. Astfel, caracterul nelucrător al zilei în care mărfurile au sosit poate constitui o împrejurare relevantă numai în măsura în care există impedimente obiective care nu permit prezentarea mărfurilor în vamă sau îndeplinirea formalităților vamale obligatorii în aceeași zi. Asemenea circumstanțe pot rezulta, după caz, din programul de activitate al subdiviziunii vamale, imposibilitatea efectivă de prezentare a mărfurilor la locul desemnat ori inexistența unor mecanisme procedurale sau electronice care să permită realizarea formalităților respective. Prin urmare, executarea obligației în prima zi lucrătoare următoare poate fi apreciată drept justificată numai în urma examinării circumstanțelor concrete care demonstrează că persoana responsabilă nu a avut posibilitatea obiectivă de a acționa anterior și că a întreprins măsurile necesare fără întârziere nejustificată. În schimb, atunci când postul vamal desemnat funcționează, iar cadrul procedural permite prezentarea mărfurilor ori îndeplinirea formalităților

vamale corespunzătoare în ziua sosirii, simplul caracter nelucrător al acestei zile nu justifică amânarea executării obligațiilor legale.

75. Raportând aceste considerente la circumstanțele cauzei, instanța reiterează că, mărfurile aparținând SRL „Probusiness Group” au sosit la stația feroviară Ocnița la data de 27 septembrie 2025, ora 04:34 și 06:24, în timp ce declarațiile vamale aferente acestora au fost depuse la data de 29 septembrie 2025. În acest context, simpla împrejurare că data de 27 septembrie 2025 a coincis cu o zi de sâmbătă, iar data de 29 septembrie 2025 a reprezentat prima zi lucrătoare următoare nu este suficientă pentru a considera respectată cerința de imediat, instituită de legislația vamală. Instanța apreciază că, operatorul economic nu se poate prevala exclusiv de caracterul nelucrător al zilelor de 27 și 28 septembrie 2025 pentru a justifica depunerea declarațiilor vamale abia la data de 29 septembrie 2025, în lipsa stabilirii unor circumstanțe obiective care să fi împiedicat îndeplinirea obligațiilor vamale în termenul impus de lege.
76. Instanța reține că, respectarea obligațiilor vamale nu poate depinde exclusiv de organizarea internă a activității operatorului economic sau a brokerului vamal care acționează în numele acestuia. Eventuala lipsă a programului de activitate al brokerului vamal în zilele nelucrătoare nu constituie, prin ea însăși, un impediment obiectiv, de natură să înlăture obligația de respectare a cerințelor legale privind prezentarea și declararea mărfurilor în vamă. În această ordine de idei, interpretarea prevederilor art.145 din Codul vamal trebuie să asigure realizarea scopului urmărit de legiuitor, respectiv aducerea promptă a mărfurilor sub controlul efectiv al autorității vamale și executarea fără întârzieri nejustificate a formalităților obligatorii. A admite contrariul ar însemna ca termenul „imediat” să fie lipsit de efect juridic în toate situațiile în care mărfurile sosesc într-o zi nelucrătoare, fiind substituit, în mod nejustificat, cu regula primei zile lucrătoare următoare.
77. Prin urmare, instanța concluzionează că, noțiunea „imediat”, utilizată la art.145 din Codul vamal nr.95/2021, exprimă obligația unei conduite fără întârziere, raportate la momentul sosirii și prezentării mărfurilor în vamă și la condițiile concrete în care trebuie executate formalitățile legale. Această noțiune nu poate fi echivalată automat cu prima zi lucrătoare următoare, iar eventualele întârzieri necesită o justificare obiectivă, susceptibilă de verificare prin probele administrate în cauză.

78. În aceeași ordine de idei, instanța de judecată consideră necesar de a analiza și argumentele reclamantului referitor la faptul că, noțiunea de ”imediat” la caz urmează a fi interpretată în temeiul Hotărârii Curții Constituționale nr. 39 din 14 decembrie 2017.
79. Instanța de judecată apreciază că, argumentul reclamantului privind aplicabilitatea la caz a Hotărârii Curții Constituționale nr.39 din 14 decembrie 2017 nu poate fi reținut, întrucât regula instituită prin hotărârea respectivă vizează o categorie distinctă de raporturi juridice, iar obiectul și finalitatea acesteia nu justifică extinderea aplicabilității sale asupra raporturilor juridice vamale deduse judecății în prezenta cauză.
80. Instanța nu contestă caracterul obligatoriu al hotărârilor Curții Constituționale, însă relevă că, hotărârea invocată de reclamant vizează raporturi juridice distincte de cele din prezenta cauză, circumscrise procedurii de executare a hotărârilor judecătorești. Or, prin considerentele expuse la pct.67 din hotărârea menționată, Curtea Constituțională nu a definit noțiunea „imediat”, ci a instituit, cu titlu provizoriu, un termen de 15 zile pentru executarea benevolă a hotărârilor judecătorești, stabilind inclusiv momentul de la care acesta începe să curgă în cazul hotărârilor susceptibile de executare imediată.
81. Mai mult, instanța observă că, hotărârea respectivă a fost pronunțată în anul 2017, anterior adoptării Codului vamal nr.95 din 24 august 2021, astfel încât prevederile art.145 din acest Cod, a căror interpretare formează obiectul analizei în prezentul litigiu, nu existau la momentul pronunțării hotărârii și, implicit, nu au făcut obiectul examinării de către Curtea Constituțională. Totodată, finalitatea instituirii unui termen pentru executarea benevolă a hotărârilor judecătorești este distinctă de cea urmărită de legiuitor prin instituirea obligației de prezentare și declarare imediată a mărfurilor în vamă.
82. În consecință, instanța apreciază că argumentul reclamantului nu poate fi reținut, întrucât considerentele Curții Constituționale invocate nu susțin concluzia acestuia privind semnificația noțiunii „imediat” în sensul legislației vamale aplicabile în prezentul litigiu (art.145 Cod vamal). Or, aplicabilitatea termenului de 15 zile, instituit prin hotărârea menționată, nu poate fi extinsă asupra raporturilor juridice vamale din speță, acesta neputând servi drept temei pentru aprecierea respectării cerinței de executare imediată a obligațiilor prevăzute de art. 145 din Codul vamal.

83. Cu referire la argumentul reclamantului SRL „Probusiness Group”, potrivit căruia depunerea declarațiilor vamale la data de 29.09.2025 ar fi fost determinată de faptul că mărfurile au fost transportate pe cale feroviară, iar operatorul economic nu dispunea de mijloace informaționale în timp real pentru a cunoaște data și ora exactă a trecerii frontierei vamale de către vagoanele respective, instanța de judecată apreciază că acesta nu poate fi reținut drept o justificare suficientă pentru nerespectarea obligațiilor vamale. Or, potrivit art.145 alin.(1) și (5) din Codul vamal nr.95/2021, legiuitorul a instituit obligația prezentării imediate a mărfurilor în vamă, precum și obligația depunerii imediate a declarației vamale sau a declarației de depozitare temporară, în condițiile expres prevăzute de alin.(5). Executarea acestor obligații nu este condiționată de existența unor sisteme informaționale care să permită operatorului economic monitorizarea în timp real a transportului mărfurilor.
84. Instanța mai reține că, transportarea mărfurilor pe cale feroviară, prin intermediul unui transportator distinct, nu constituie, prin ea însăși, o împrejurare care să exonereze reclamantul de obligațiile vamale ce îi revin potrivit legii. Organizarea activității comerciale, inclusiv asigurarea unei comunicări eficiente cu transportatorul feroviar și brokerul vamal în vederea obținerii informațiilor privind sosirea mărfurilor, ține de diligența operatorului economic. Prin urmare, eventualele deficiențe de comunicare sau de coordonare dintre persoanele implicate în operațiunea de import nu pot fi transferate autorității vamale și nici invocate, în mod automat, pentru justificarea nerespectării obligațiilor legale. Argumentul reclamantului nu este de natură să justifice întârzierea constatată, în lipsa unor circumstanțe concrete și probate care să fi împiedicat în mod obiectiv și efectiv executarea obligației legale de declarare a mărfurilor.
85. Instanța de judecată învederează că, prevederile art.145 alin.(1) și (5) din Codul vamal nr.95/2021, coroborate cu dispozițiile art.381 alin. (1) din același cod, instituie obligația legală de prezentare și declarare a mărfurilor în vamă în termenele stabilite, precum și răspunderea contravențională pentru nerespectarea acestora. Astfel, art.145 alin.(1) din Codul vamal stabilește obligația prezentării imediate a mărfurilor după sosirea acestora la postul vamal desemnat sau în orice alt loc desemnat ori aprobat de Serviciul Vamal, în timp ce alin. (5) al aceluiași articol prevede obligația depunerii imediate a unei

declarații vamale sau a unei declarații de depozitare temporară, în cazul în care pentru mărfurile străine prezentate în vamă nu a fost depusă o declarație sumară de intrare.

86. Instanța reține că legiuitorul a stabilit atât conduita obligatorie a persoanelor responsabile de îndeplinirea formalităților vamale, cât și momentul executării acestora, utilizând noțiunea „imediat” pentru a evidenția necesitatea îndeplinirii obligațiilor fără întârzieri nejustificate. În același timp, art.381 alin.(1) din Codul vamal prevede expres sancționarea nedeclarării mărfurilor în termenele stabilite, cu amendă în mărime de la 4 000 la 25 000 de lei. Prin urmare, această dispoziție constituie norma sancționatorie, în timp ce art.145 alin.(5) stabilește obligația de declarare imediată a mărfurilor în ipoteza expres reglementată de acesta.
87. În consecință, instanța apreciază că neîndeplinirea obligației de depunere imediată a declarației vamale sau a declarației de depozitare temporară, în condițiile prevăzute de art.145 alin.(5) din Codul vamal, reprezintă o conduită susceptibilă de a întruni elementele constitutive ale contravenției vamale prevăzute de art.381 alin.(1) din același cod, întrucât presupune nerespectarea termenului legal de declarare a mărfurilor. Suplimentar, reclamantul nu a prezentat o confirmare a faptului că ar fi prezentat mărfurile organului vamal.
88. Prin urmare, în condițiile în care sunt întrunite premisele aplicării art.145 alin.(5) din Codul vamal, iar întârzierea nu este justificată prin impedimente obiective, nerespectarea obligației de declarare imediată a mărfurilor constituie fapta contravențională sancționată de art.381 alin.(1) din același cod.
89. Cu referire la argumentul reclamantului potrivit căruia autoritatea vamală urma să stabilească momentul în care operatorul economic a luat cunoștință despre introducerea mărfurilor pe teritoriul vamal al Republicii Moldova și să aprecieze respectarea cerinței de „imediat” prin raportare la acest moment, instanța consideră că acesta nu poate fi reținut. Or, prin prevederile art. 145 alin. (1) din Codul vamal, legiuitorul a raportat executarea obligației de prezentare a mărfurilor în vamă la o împrejurare obiectivă, și anume sosirea acestora la postul vamal desemnat sau în alt loc desemnat ori aprobat de Serviciul Vamal, și nu la momentul în care importatorul a luat efectiv cunoștință despre această împrejurare. Instanța nu exclude relevanța momentului informării importatorului despre sosirea mărfurilor, însă această circumstanță urmează a fi examinată exclusiv din perspectiva existenței unor eventuale motive obiective

care ar justifica întârzierea executării obligațiilor vamale, fără a modifica momentul de referință stabilit de legiuitor. În acest sens, reclamantului îi revine sarcina de a invoca și argumenta asemenea circumstanțe, de a prezenta probele de care dispune și de a demonstra diligența manifestată în obținerea informațiilor respective, autorității vamale revenindu-i obligația de a le examina și aprecia, fără a se substitui operatorului economic în identificarea motivelor justificative care țin de sfera propriei activități comerciale.

90. Instanța reține că gestionarea operațiunilor comerciale externe, inclusiv monitorizarea transportului mărfurilor și obținerea în timp util a informațiilor privind sosirea acestora la locul desemnat, ține de responsabilitatea și diligența operatorului economic. În acest sens, importatorului îi revine obligația de a-și organiza raporturile comerciale cu furnizorul extern, transportatorul și, după caz, brokerul vamal, astfel încât să dispună în timp util de informațiile necesare executării obligațiilor vamale. Eventualele deficiențe în organizarea acestor raporturi nu pot fi imputate autorității vamale și nici nu pot determina, prin ele însele, modificarea momentului de la care legea impune executarea obligațiilor respective.
91. Instanța subliniază că obligația autorității vamale de a cerceta circumstanțele relevante ale cauzei și de a demonstra existența faptei contravenționale nu înlătură obligația reclamantului de a manifesta un rol activ în susținerea și probarea circumstanțelor pe care își întemeiază poziția procesuală. Astfel, în măsura în care reclamantul invocă existența unor impedimente obiective care au determinat întârzierea executării obligațiilor vamale, acestuia îi revine sarcina de a individualiza respectivele impedimente și de a prezenta probele de care dispune, îndeosebi atunci când acestea privesc împrejurări ce țin de propria sferă de activitate comercială.
92. Or, reclamantul nu poate justifica lipsa propriei diligențe în gestionarea operațiunilor de import prin simpla invocare a caracterului insuficient al cercetării circumstanțelor cauzei de către autoritatea vamală. Obligația acesteia de a cerceta din oficiu starea de fapt nu poate fi interpretată în sensul substituirii operatorului economic în identificarea și justificarea deficiențelor de comunicare sau de coordonare intervenite în cadrul propriilor raporturi comerciale, fără ca aceasta să exonereze autoritatea vamală de obligația de a demonstra legalitatea și temeinicia sancțiunii aplicate.

93. Suplimentar, instanța consideră relevant faptul că, potrivit propriilor susțineri, reclamantul desfășoară în mod repetat operațiuni de import al mărfurilor pe cale feroviară, confruntându-se anterior cu dificultăți similare privind obținerea informațiilor referitoare la momentul sosirii acestora pe teritoriul vamal al Republicii Moldova. Prin urmare, dificultățile invocate nu reprezentau pentru reclamant circumstanțe noi sau imprevizibile, ci situații cunoscute din experiența comercială anterioară, a căror repetare putea fi anticipată în mod rezonabil.
94. În asemenea circumstanțe, instanța apreciază că diligența profesională impunea reclamantului întreprinderea unor măsuri rezonabile și adecvate în vederea prevenirii repetării acestor situații, inclusiv prin stabilirea unor mecanisme eficiente de comunicare cu transportatorul feroviar și furnizorul extern. Or, caracterul repetitiv al dificultăților invocate, în lipsa demonstrării unor măsuri efective întreprinse pentru remedierea acestora, nu poate constitui o justificare obiectivă a întârzierii în executarea obligațiilor vamale, ci evidențiază necesitatea unei organizări corespunzătoare a activității comerciale a reclamantului.
95. Cu referire la argumentul reclamantului privind neidentificarea vinovăției sale și a faptei concrete imputate, instanța reține că fapta imputată acestuia constă în neexecutarea, în termenul prevăzut de legislația vamală, a obligației de declarare a mărfurilor. Or, din materialele cauzei rezultă că cele 38 de vagoane cu marfă (ciment pentru construcții) au sosit în stația feroviară Ocnița la data de 27 septembrie 2025, la orele 04:34 și 06:24, în timp ce declarațiile vamale aferente au fost depuse abia la data de 29 septembrie 2025. Prin urmare, fapta imputată reclamantului este individualizată atât sub aspectul conduitei omisive, cât și sub aspectul circumstanțelor temporale în care aceasta s-a manifestat.
96. Instanța subliniază că, obligația instituită prin art.145 alin.(1) și (5) din Codul vamal nu reprezintă o simplă formalitate administrativă, ci constituie un mecanism juridic destinat să asigure exercitarea promptă și efectivă a controlului vamal asupra mărfurilor introduse pe teritoriul vamal al Republicii Moldova. Or, prin neîndeplinirea formalităților vamale obligatorii, reclamantul a împiedicat realizarea în timp util a finalității urmărite de legiuitor, respectiv asigurarea condițiilor necesare exercitării controlului vamal asupra mărfurilor importate.

97. Sub aspectul vinovăției, instanța reține că, aceasta nu rezultă exclusiv din constatarea intervalului de timp scurs între sosirea mărfurilor și depunerea declarațiilor vamale, ci urmează a fi apreciată prin raportare la conduita concretă a reclamantului, la obligațiile legale care îi reveneau și la posibilitatea efectivă de a le executa. În acest sens, caracterul imputabil al conduitei reclamantului rezidă în neîntreprinderea măsurilor rezonabile și necesare pentru a asigura informarea sa în timp util despre sosirea mărfurilor și, în consecință, îndeplinirea fără întârzieri nejustificate a formalităților vamale.
98. Necunoașterea momentului exact al sosirii mărfurilor nu exclude, prin ea însăși, vinovăția reclamantului, în condițiile în care obținerea acestor informații ține de organizarea propriei activități comerciale. Or, având în vedere experiența anterioară a reclamantului în efectuarea operațiunilor de import pe cale feroviară și caracterul repetitiv al dificultăților invocate, acesta putea și trebuia să prevadă riscul informării tardive despre sosirea mărfurilor și să întreprindă măsurile necesare pentru prevenirea unor asemenea situații.
99. Instanța apreciază că, pentru stabilirea vinovăției reclamantului în contextul art.145 și art.381 din Codul vamal, nu este necesară constatarea unei intenții de sustragere a mărfurilor de la controlul vamal, conduita imputabilă putându-se manifesta și prin neglijență în executarea obligațiilor legale. Împrejurarea că reclamantul nu a urmărit în mod deliberat încălcarea legislației vamale nu exclude răspunderea acestuia, în măsura în care nerespectarea obligației legale este consecința lipsei diligenței pe care trebuia și putea să o manifeste în circumstanțele concrete ale cauzei.
100. Totodată, împrejurarea că reclamantul și-a executat ulterior obligația de declarare a mărfurilor nu înlătură caracterul contravențional al conduitei anterioare, întrucât legiuitorul a impus nu doar executarea obligației respective, ci și respectarea momentului legal al executării acesteia. În consecință, depunerea declarațiilor vamale la data de 29 septembrie 2025 nu înlătură încălcarea anterior săvârșită, în condițiile în care întârzierea este imputabilă reclamantului.
101. Prin urmare, instanța apreciază că, vinovăția reclamantului rezultă din ansamblul circumstanțelor cauzei, analizate prin raportare la obligațiile legale care îi reveneau, la caracterul previzibil al dificultăților invocate și la lipsa diligenței necesare pentru prevenirea acestora. Astfel, răspunderea pentru contravenție cu răspundere materială a reclamantului nu este fundamentată pe

simpla constatare a unei întârzieri, ci pe caracterul imputabil al conduitei omisive care a determinat nerespectarea cerinței legale de declarare imediată a mărfurilor.

102. În ordinea celor relatate, instanța conchide că SRL „Probusiness Group”, prin inacțiunile sale, prin faptul că nu a întreprins măsurile necesare de declarare a mărfurilor în termenele stabilite în vamă, a încălcat legislația vamală, fiind sancționată conform Deciziei Biroului Vamal Nord nr.25/2026 din 27.02.2026 și Procesului-verbal nr.25/2026 din 27.02.2026.

103. La caz, prin prisma argumentelor invocate de reclamant și reprezentantul reclamantului, nu s-a constatat aplicabilitatea vreunui temei pentru anularea deciziei, prevăzut la art.417 din Codul vamal nr.95 din 24.08.2021, și anume: *Temeiuri pentru anularea deciziei Serviciului Vamal asupra cazului de contravenție vamală servesc: a) procedura și/sau examinarea unilaterală ori incompletă a cazului; b) necorespunderea concluziilor expuse în decizie cu circumstanțele cazului; c) încălcarea gravă a cerințelor procedurale reglementate de prezentul cod; d) calificarea eronată a faptei, neaplicarea sau aplicarea greșită a sancțiunilor prevăzute de prezentul cod.*

104. Cu referire la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, invocată de reprezentantul reclamantului, instanța de judecată reține că, aceasta consacră o serie de garanții procesuale inerente dreptului la un proces echitabil, inclusiv prezumția nevinovăției, dreptul la apărare și obligația autorităților de a demonstra existența faptelor imputate. Totuși, aplicabilitatea acestor garanții nu determină, prin ea însăși, ilegalitatea actului administrativ prin care a fost aplicată o sancțiune, fiind necesară examinarea modului concret în care drepturile persoanei vizate au fost respectate în cadrul procedurii. În acest sens, instanța constată că, deși reclamantul a invocat o serie de hotărâri ale Curții Europene a Drepturilor Omului și ale Curții Constituționale, nu a demonstrat existența unor încălcări procedurale concrete care să fi afectat exercitarea efectivă a dreptului său la apărare.

105. Instanța reține că, potrivit jurisprudenței Curții Europene a Drepturilor Omului, inclusiv Hotărârea Janosevic împotriva Suediei din 23 iulie 2002, nr. 34619/97, (§ 81), aplicarea unor sancțiuni de către autorități administrative nu este, în sine, incompatibilă cu exigențele art. 6 din Convenție, inclusiv în situațiile în care sancțiunile respective pot fi calificate ca având caracter penal în sensul autonom al Convenției, cu condiția ca persoana sancționată să

beneficieze ulterior de acces la o instanță judecătorească învestită cu competența de a examina atât aspectele de fapt, cât și cele de drept și de a anula actul contestat (§ 82). Prin urmare, indiferent de calificarea sancțiunii aplicate reclamantului potrivit legislației naționale, respectarea garanțiilor procesului echitabil urmează a fi apreciată prin raportare la procedura desfășurată în ansamblul său și la posibilitățile efective de apărare acordate persoanei vizate.

106. În cauza examinată, instanța constată, din materialele dosarului administrativ, că reprezentantul reclamantului a fost citat de autoritatea vamală în cadrul procedurii de atragere la răspundere materială. Suplimentar, în cadrul examinării cauzei în instanța de judecată, reclamantului i-au fost asigurate posibilitățile procesuale de a prezenta probe, de a formula obiecții, de a contesta constatările autorității vamale și de a expune argumente privind interpretarea și aplicarea normelor legale relevante. Instanța a examinat inclusiv argumentele referitoare la invocarea caracterului imprevizibil al noțiunii de „imediat”, la lipsa vinovăției și la aplicabilitatea normelor privind calcularea termenelor. Totodată, din materialele examinate nu rezultă că, reclamantului i-ar fi fost refuzată administrarea unor probe relevante ori că aceasta ar fi fost împiedicată să își exercite efectiv dreptul la apărare. În aceste condiții, instanța nu identifică o încălcare a garanțiilor procesuale invocate, care să justifice anularea actelor administrative contestate.

107. Mai mult, instanța reține că art.123 alin.(1) și (2) din Codul administrativ permite înlăturarea anumitor încălcări ale prevederilor de formă și procedură, care nu atrag nulitatea actului administrativ individual (la caz a actului administrativ de sancționare cu răspundere materială), inclusiv prin recuperarea ulterioară a motivării sau efectuarea audierii necesare, până la finalizarea dezbaterilor judiciare în prima instanță. Această reglementare confirmă că, nu orice neregularitate procedurală atrage automat anularea actului administrativ, fiind necesară aprecierea naturii încălcării și a posibilității legale de remediere a acesteia. La caz, autoritatea publică a prezentat instanței de judecată materialele dosarului administrativ precum și motivarea integrală a conduite realizate în cadrul procedurii administrative, motivare expusă în cadrul dezbaterilor judiciare de către reprezentantul pârâtului și în raport cu care reprezentantul reclamantului a putut formula obiecții, întrebări, replici, contraargumente și contraprobe. În consecință, în lipsa constatării unei încălcări procedurale esențiale sau a unei afectări efective a garanțiilor procesului echitabil, instanța

apreciază că argumentele reclamantului întemeiate pe art. 6 din Convenție nu constituie un temei autonom pentru anularea actelor contestate.

108. Suplimentar, instanța de judecată reține că, argumentele reclamantului privind caracterul imprevizibil al noțiunii de „imediat”, pretinsa lipsă de claritate a obligației legale și imposibilitatea anticipării consecințelor juridice ale conduitei sale au fost supuse unui control judecătoresc efectiv. În acest sens, instanța a analizat conținutul și finalitatea art.145 din Codul vamal, a explicat sensul noțiunii de „imediat” în contextul reglementărilor vamale și a examinat argumentele contradictorii ale părților privind momentul nașterii și executării obligației legale. Prin interpretarea sistemică și teleologică a normelor aplicabile, instanța a înlăturat dubiile de interpretare invocate de reclamant, stabilind sensul și întinderea obligației prevăzute de lege, precum și motivele pentru care interpretarea propusă de aceasta nu poate fi reținută.

109. În acest sens, instanța a demonstrat că, interpretarea noțiunii de „imediat” rezultă în mod rezonabil din textul, contextul și finalitatea reglementării vamale, fără a presupune extinderea obligației legale sau instituirea pe cale judiciară a unor cerințe suplimentare față de cele prevăzute de lege. Instanța a reținut că obligația respectivă era suficient de accesibilă și previzibilă pentru un operator economic diligent, care putea anticipa consecințele juridice ale nerespectării acesteia, inclusiv prin recurgerea, la necesitate, la consultanță juridică de specialitate. Prin urmare, interpretarea oferită de instanță nu constituie o clarificare retroactivă a unei obligații anterior imprevizibile, ci rezultatul aplicării metodelor obișnuite de interpretare juridică a unei norme existente și aplicabile la momentul faptelor. În aceste împrejurări, instanța apreciază că divergența dintre interpretarea promovată de reclamant și cea reținută de autoritatea vamală nu demonstrează, prin ea însăși, încălcarea principiului legalității, al previzibilității legii sau a garanțiilor procesului echitabil. Suplimentar, norma consacrată la art.145 Cod vamal RM, presupune transpunerea în legislația națională a unei prevederi stabilite la art.139 alin.(1) din Regulamentul (UE) nr. 952/2013 de stabilire a Codului vamal al Uniunii, normă care are deja o vechime de aplicabilitate, iar jurisprudența instanțelor UE, care deși la moment nu reprezintă izvor de drept formal în prezenta speță, poate fi analizată din timp de către comercianți pentru înlăturarea oricăror dubii legate de aplicabilitatea noțiunii de - imediat.

110. Cu titlu de consecință a confirmării legalității și temeiniciei actelor administrative contestate la caz, instanța de judecată va respinge argumentele reclamantului SRL ”Pro Busines Group” privind anularea Deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr.25/2026 din 27.02.2026, or, instanța a stabilit legalitatea și temeinicia acesteia, precum și a Procesului-verbal cu privire la contravenția vamală nr.25/2026 din 27.02.2026 și a actelor/activității administrative care a stat la baza emiterii acestora, neexistând temei pentru anularea actelor administrative contestate.

111. Întrucât instanța de judecată a constatat legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție și a Deciziei asupra cazului de contravenție vamală nr.25/2026 din 27.02.2026, nu există temei juridic pentru dispunerea întoarcerii executării și restituirea sumelor achitate în temeiul acestor acte, or, reieșind din prevederile art.224 alin.(2) Cod administrativ, întoarcerea executării se dispune de instanță la momentul anulării actului administrativ individual contestat care este deja executat.

112. Conform art.224 alin.(1) din Codul administrativ, *(1) Examinînd acţiunea în contencios administrativ în fond, instanţa de judecată adoptă una dintre următoarele hotărîri: a) în baza unei acţiuni în contestare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual, precum şi o eventuală decizie de soluţionare a cererii prealabile, dacă acestea sînt ilegale şi prin ele reclamantul este vătămat în drepturile sale; b) în baza unei acţiuni în obligare, anulează în tot sau în parte actul administrativ individual de respingere a solicitării sau o eventuală decizie adoptată în procedura prealabilă şi obligă autoritatea publică să emită un act administrativ individual, dacă revendicarea pretenţiei reclamantului de emitere a actului este întemeiată;c) în baza unei acţiuni în realizare, obligă la acţiune, tolerare sau inacţiune, dacă o astfel de pretenţie a reclamantului este întemeiată;d) în baza unei acţiuni în constatare, constată existenţa sau inexistenţa unui raport juridic ori nulitatea unui act administrativ individual sau a unui contract administrativ, dacă raportul juridic există sau, respectiv, nu există ori actul administrativ individual sau contractul administrativ este nul; e) în baza unei acţiuni de control normativ, anulează în tot sau în parte actul administrativ normativ, dacă acesta este ilegal, sau constată nulitatea acestuia, dacă acesta este nul; f) respinge acţiunea ca fiind neîntemeiată, dacă nu sînt îndeplinite condiţiile de adoptare a unei hotărîri prevăzute la lit.a)–e).*

113. Drept consecință a circumstanțelor de fapt constatate, raportate la cadrul legal aplicabil la caz, respingând argumentele formulate SRL”Pro Business Group” instanța va respinge acțiunea înaintată de Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal privind anularea procesului verbal și deciziei nr.25/2026 din 27.02.2026 asupra cazului de contravenție vamală și întoarcerea executării.

114. În conformitate cu art.224 alin.(1) lit.f) Cod administrativ, art.238-241 Cod de procedură civilă, instanța de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E :

Se respinge ca neîntemeiată cererea de chemare în judecată înaintată de avocatul Vasile Josan în interesele SRL ”Pro Busines Group” către Biroul Vamal Nord, Serviciul Vamal privind anularea procesului verbal și deciziei nr.25/2026 din 27.02.2026 asupra cazului de contravenție vamală și întoarcerea executării.

Hotărârea poate fi atacată cu apel la Curtea de Apel Nord în termen de 30 zile de la data pronunțării dispozitivului, prin intermediul Judecătoriei Bălţi, sediul Central.

Motivarea apelului se prezintă la Curtea de Apel Nord în termen de 30 de zile de la data notificării hotărârii motivate. Dacă se depune împreună cu apelul, motivarea apelului se depune la Judecătoria Bălți, sediul Central.

Președintele ședinței
Judecător **Eduard PUIU**